

היבטים סביבתיים

חומרי גלם

כיל עושה שימוש במשאבי טבע שונים כחומרי גלם. מקורות עיקריים המשמשים את כיל במוצריה הם מכרות פוספט בנגב, מכרות אשלג ומלח בספרד ובאנגליה ובריכות האידוי בסמוך לים המלח.

מכרות הפוספט - סלע הפוספט נכרה באתרי הכרייה של החברה בנגב. הסלע מועבר מהמכרות אל מפעלי ההעשרה, בהם מבוצעים תהליכי העשרה המסלקים מהסלע את המרכיבים העניים בזרחן. סלע הפוספט משמש כחומר הגלם העיקרי לייצור חומצות ודשנים על בסיס היסוד זרחן.

כיל דשנים משקמת את אתרי הכרייה לאחר ובמהלך ביצוע הכרייה של הפוספט. באתרי הכרייה בצין, באורון ובמישור רותם, מימון שיקום שטחי העבר ושיקום סופי של המכרות נעשה באמצעות הקרן לשיקום מכרות פוספט (במימון מלא של חברת רותם אמפרט נגב), ואילו שיקום פני הקרקע הראשוני (המכונה "הסדרה") מתבצע על חשבונה של כיל דשנים כחלק בלתי נפרד מפעולות הכרייה. פעילות השיקום משולבת בתוכניות הפיתוח של המכרות ובתהליך הכרייה. מימון שיקום אתרי הכרייה בסדום נעשה באמצעות הקרן לשיקום אתרי ים המלח, הממומנת על ידי מפעלי ים המלח.

מי ים המלח - מי ים המלח אשר מהם מפיקים קרנליט, המינרל העיקרי בייצור אשלג, הם חומר גלם מרכזי בפעילות החברה. את הקרנליט ניתן להפיק לאחר ששוקע במים ברמות מליחות מאוד גבוהות. על מנת לאפשר זאת, מעלים את ריכוז המלחים במים באמצעות בריכות שיקוע. המים הנשאבים מים המלח מועברים ראשית לבריכה מספר 5 (הבריכה הצפונית ביותר) שם שוקע מרבית ההליט (מלח בישול), שהינו תוצר לוואי בתהליך שיקוע הקרנליט.

כיל גיבשה ומטמיעה בארגון מדיניות של פיתוח בר-קיימא הכוללת בתוכה שימוש אחראי במשאבים טבעיים, פיתוח מוצרים בעלי ערך מוסף לקיימות תוך ניסיון לצמצום השפעותיהם הסביבתיות, צמצום במקור של כמות הפסולת הנוצרת במתקניה, שינוע בטוח ובניה ירוקה במפעלים ובמשרדים.

כיל שואפת להיות בין המובילים בישראל בהפחתת פליטות בכלל וגזי חממה בפרט. צמצום הפליטות בתהליכי הייצור, המעבר לשימוש בגז טבעי ופיתוח מוצרים חדשים אשר תורמים להפחתת פליטות אצל המשתמשים באותם מוצרים, הינם יעדים מרכזיים. נוסף על כך, מיישמת כיל מדיניות של ניהול אחראי של מוצרים לאורך כל מחזור חייהם (Product Stewardship).

מדיניותה של כיל בתחום הסביבה היא פעילות פרו-אקטיבית הכוללת אימוץ וולונטרי של עקרונות בינלאומיים בתחום. כך לדוגמא, אימצה כיל את עקרונות ה-Responsible Care של התעשייה הכימית העולמית (ראה הרחבה בעמודים 40-41).

כבר בשלב תכנון הכרייה. שחזור הטופוגרפיה נעשה במהלך הכרייה ובסיומה וכולל הסדרה מחדש של ערוצי זרימה.

• **שחזור ככל הניתן של מרקם פני השטח המקוריים:** על ידי החזרת שכבת הקרקע העליונה ("Top Soil") שנשמרת לשם כך לפני פתיחת שטח הכרייה. שכבה זו, הכוללת אבנים צרובות שמש, נוטריינטים וזרעים ברי קיימא של הצמחייה המקומית (במידה וקיימת כזו), מפוזרת בחזרה על פני השטח בשלבי ההסדרה האחרונים במטרה להשיב לפני השטח את הגוון והמרקם הטבעיים. בתום פיזור ה-"Top Soil" מבוצע טשטוש פני השטח המאפשר שיקום אקולוגי של האזור.

חברת רותם אמפרט, אשר כורה בהתאם לתכנון זה, פועלת כיום גם לשיקום מהיר ואינטנסיבי של אתרי כרייה היסטוריים בתאום עם הקרן לשיקום מכרות.

מכרה בולבי - חברת קליבלנד פוטש מפעילה מכרה אשלג תת קרקעי באזור בולבי (Boulby) שבבריטניה, בסמוך לפארק הלאומי North York Moors. חברת קליבלנד פוטש שואפת למזער את השפעתה על הסביבה ועובדת יחד עם ארגונים כגון ה-Industry Wildlife Conservation Association (INCA), ה-Tees Valley Wildlife Trust וכן רשויות מקומיות, במטרה להבטיח שהתעשייה והסביבה ימשיכו לשגשג יחד. הכרייה במכרה מתנהלת כקילומטר מתחת לפני הקרקע, מה שמאפשר שימור של הצומח והחי באזור.

מבריכה לבריכה עולה רמת המליחות עד שמתחיל לשקוע גם הקרנליט. את הקרנליט קוצרים באמצעות דוברות השואבות את החומר בעזרת צינורות צפים. חלק מהקרנליט משמש גם את מפעל המגנזיום המתכתי וחלק מהתמלחת בבריכות הקרנליט משמשת את מפעלי הברום וכן את מפעל פריקלס שבמישור רותם. לאחר מיצוי הקרנליט, מוזרמים המים חזרה לים המלח.

כרייה והסדרה נפית - חברות שונות בתאגיד כורות חומרי גלם מהקרקע, חלקן בכרייה ישירה על פני השטח וחלקן בכרייה תת קרקעית, בהתאם לעומק חומר הגלם בקרקע. החברות כורות רק בשטחים בהם יש להן זכויות כרייה ופועלות לשימור ושיקום מירביים של השטח והמערכות האקולוגיות שבסביבת שטחי המכרה.

תכניות הכרייה על פני השטח כבר כוללות בתוכן תוכניות שיקום על מנת לייעל את תהליך השיקום, מתבצע כיום השיקום בעיקר תוך כדי הכרייה. לצורך בניית תוכניות הכרייה והשיקום עושים שימוש בתוכנות מהמתקדמות בעולם בתחום התכנון ההנדסי המאפשרות, בין היתר, הדמיה של כל שלב בתהליך.

התכנון היסודי כולל את ההיבטים הבאים:

- **תיחום פעילות הכרייה לשטח הקטן ביותר הנדרש:** תכנון השתרעות הבור, אזור עירום חומרי הטפל (השכבה שאינה מכילה את סלע הפוספט) ודרכי הגישה על פני שטח מינימאליים, תוך הימנעות ככל הניתן מהפרת שטחים בעלי רגישות נופית גבוהה.
- **צמצום היקף האזור המופר בכל זמן נתון:** על ידי חלוקת אזור הכרייה לגושי כרייה קטנים ותכנון כיווני התקדמות הכרייה ושפיכת הטפלים עד כמה שניתן בשטחים מופרים/כרויים.
- **שיחזור ככל הניתן של הטופוגרפיה המקורית:** פעילות הנקבעת

תרומה לפרויקט אישור אוכלוסיית הדורסים

הדורסים. ב-2008 כבר ניתן היה לראות את תוצאות הפעילות, עם נשרים שאיכלסו את החבל המדברי בדרום ובהם 46 זוגות מקננים, השומרים על יציבות מספרית, בניגוד למגמה בחבל הים תיכוני בישראל.

בעקבות הצלחת הפרויקט הוחלט להאריכו בחמש שנים נוספות (2010-2014).

בשנת 2007 נענתה חברת רותם אמפרט לדרישת הועדה המחוזית במחוז דרום והגיעה לסיכום עם רשות הטבע והגנים להשתתף במימון פרויקט אישור אוכלוסיית הנשרים בנגב. הפרויקט נפרש על פני 3 שנים וכולל: אספקת מזון נקי מרעלים ואיכותי לנשרים ולרחמים; ניטור אוכלוסיית הנשרים והרחמים; חינוך והסברה לקידום נושא השמירה על הנשרים והעופות

נתונים מרשות הטבע והגנים

קינים דרום הארץ

קינים צפון הארץ

שדה בריר

ניצול המרבץ בשדה בריר יבטיח לחברת "רותם אמפרט נגב בע"מ" ולנגב כולו יציבות כלכלית ותנאים שיאפשרו המשך פעילות רצופה לשנים רבות (במקביל להפקת מרבצי פוספט נוספים).

בנוסף לתוצאות תסקיר השפעה על הסביבה, המצביעות כי לא תהיה השפעה על התושבים המקומיים, החברה התחייבה לדברים הבאים: שנת ניסיון, ועדת מעקב המורכבת בין היתר מתושבים מקומיים, צו אישי למנהל המכרה, הפסקת כרייה בעת תנאים מטאורולוגיים חריגים ואפשרות לעצירת המכרה על ידי היחידה הסביבתית נגב מזרחי הממוקמת בעיר ערד.

בקרב חלק מתושבי האזור קיים חשש שהכרייה באזור עלולה להשפיע על איכות האוויר באזור ולפגוע בתיירות ובכלכלת העיר.

רותם אמפרט התחייבה להעזר בטכנולוגיות ובשיטות עבודה שיצמצמו השפעות סביבתיות, כפי שכתוב למעלה.

הכרייה בשדה בריר תבוצע בתאי שטח קטנים יחסית - בכל זמן נתון במהלך הכרייה, רק כ-5% מהשדה יהיו במצב של כרייה, כאשר כל שאר 95% מהשטח יהיו משוקמים או עדיין לא כרויים.

לפרטים נוספים: <http://sdebarir.co.il>

שדה בריר משתרע על חלקה הקטן של בקעת ערד, על פני שטח של כ-13 קמ"ר (שטח התכנית). הרזרבות המוערכות בשדה הן כ-65 מיליון טון. רזרבות אלו מיועדות לספק חומר גלם למתקני מפעל רותם לתקופה של כ-25 שנים לפחות. השדה מצוי בשטח המיועד בתכנית המתאר השונות כשטח לכריית פוספטים.

במשך שנים רבות, הושקעו משאבים רבים לשם הגדרת השדה והתאמתו לתהליכי הייצור ולמוצרי ההמשך. המסקנה שהתקבלה היא שחומר הגלם בשדה בריר מתאים רובו ככולו לייצור מוצרי המשך בתהליך רותם.

הפוספט מיועד להובלה למפעל רותם שבמישור רותם בתוואי דרך שייסלל בשטח, והוא ישמש כחומר גלם עיקרי לייצור המוצרים במתקני החברה שבמישור רותם. בשלב שני יתכן שייבנה מסוע שיוביל את חומר הגלם למפעל ללא תנועת משאיות. הרזרבות בשדה בריר תשמנה כרזרבות עתידיות של החברה לתקופה של מעל 25 שנות הפקה. באתר רותם יושבחו וישמשו לייצור מוצרי המשך לתעשיית הדשנים והמזון.

הריכוז הגבוה של תחמוצת זרחן, עובי שכבות הפוספט, רציפות המרבץ ותכולה נמוכה של חומר אורגני בפוספט הם יתרונותיו ומעלותיו העיקריים של שדה זה, וזאת על רקע התדלדלות ואיזילת הרזרבות באתרי הכרייה הנוכחיים.

”שיקום מכרות
זה חלק
מהטבע שלנו”

האנשים של כיל

אורי יסעור, ראש אגף רישוי ותשתיות ברותם אמפרט נגב, עובד בחברה 22 שנים

הפוספט שאנו כורים מצוי בתוך סלעים שנוצרו לפני זמן רב באוקיאנוס קדום - כן, כאן בנגב, בלב המדבר. הסלעים הנכרים במכרות החברה, מושבחים במפעלינו והופכים לדשן שנשלח לכל רחבי העולם. הדשן שלנו מסייע להצמיח אורז שמאכיל את אוכלוסיית העולם, ואף מגיע חזרה לארצנו. זהו ”מעגל האורז” שממחיש עד כמה העולם הינו כפר גלובלי קטן, והכל מתחיל מסלעי הנגב העתיקים.

בשנים האחרונות למדנו בחברה לשקם מכרות תוך כדי תהליך הכרייה, כך שהשטח חוזר כמעט למצב שבו היה טרם הכרייה. אנחנו חלק מהנגב, חלק מהטבע וחשוב לנו להמשיך ולהפיק את הפוספט לטובת הכלל, ולהחזיר בסוף התהליך, את אדמת הנגב לטבע, למטיילים ולבעלי החיים. בן גוריון אמר כי בנגב יבחן העם בישראל, והקים את אחת מהתעשיות החשובות ביותר בישראל - תעשיית הדשנים.

אני גאה לעבוד בחברה, ובחברת אנשים שמגשימים את חזונו של בן גוריון תוך שמירה והתחשבות בטבע.

מי תהום. סוללות הגנה אלו מוגבהות מעת לעת, הכול בהתחשב בגובה מפלס המים בבריכה.

פתרון הקבע - למועד פרסום דוח זה - ראש הממשלה הודיע כי החלופה המועדפת עליו היא חלופת קציר המלח מקרקעית הבריכה. ראש הממשלה הנחה את ראש אגף התקציבים באוצר לנהל מגעים עם מפעלי ים המלח בנוגע למימון הפרויקט. נכון לכתיבת שורות אלה טרם הושג הסכם כאמור, וגם לא ברור שההסכם יושג.

תוכנית מתאר

כחלק מההחלטה להכריז על פרויקט ההגנות כעל פרויקט תשתית לאומי הוחלט לקדם בוועדה לתשתיות לאומיות תוכנית מתאר מיוחדת לנושא בשם תת"ל 35. את התוכנית מובילה החברה להגנות ים המלח (חל"י). התוכנית היא בת שני שלבים - שלב ראשון אמור לספק את התשתית הסטטוטורית להגנות הביניים ושלב שני שיספק תשתית סטטוטורית לפתרון הקבע. התכנית המתייחסת לשלב הראשון נמצאת בהליכים כמעט סופיים. אישור התוכנית על שלביה, במועדים הרלוונטיים, הוא חיוני להמשך תהליך הייצור של מפעלי ים המלח ועיכובים עלולים לגרום לפגיעה בתהליך ולפיכך לנזק/הפסד. בהכנה נמצאת תוכנית מתאר ארצית לאזור ים המלח (כולל שטח הזיכיון) הידועה כתמ"א 13. מפעלי ים המלח משתתפים בדיונים שונים המתקיימים לגבי התוכנית תוך יידוע הגורמים המעורבים בצרכי מפעלי ים המלח. בשלב זה לא ניתן לקבוע עד כמה התוכנית שתאושר בסופו של התהליך תשפיע על פעילויות מפעלי ים המלח באזור.

סדקים בסוללת בריכות האידי

בסוללה שמקיפה את בריכת האידי של כיל דשנים בים המלח, בצידה המערבי המזרחי והצפוני, קיים חלחול תמלחות מהבריכה, שפגע בשכבה האוטמת את הסוללה. עקב כך נוצרו חללים בגוף הסוללה ונתגלו סדקים לאורכה. החללים ו/או הסדקים עלולים לסכן את יציבות הסוללה. לאחר התייעצות עם מומחים בינלאומיים בתחום, נקטה ונוקטת כיל דשנים צעדי תחזוקה שונים לשמירת יציבות הסוללה ולחיזוקה ומקיימת מעקב צמוד כדי לאתר התפתחות כשלים בסוללה. כחלק מהצעדים שננקטים, בוצע הידוק דינמי לסוללה כחלק מתוכנית הנדסית כוללת לחיזוק יציבות הסוללה וכן יבנה חציץ חדש על מנת להקטין את רמת החלחול מהסוללה למינימום האפשרי. נכון למועד פרסום הדוח השלימה כיל דשנים את הידוק הסוללה שתוכנן והחלה הערכות הקבלן לביצוע החציץ.

תחנת שאיבה P88

בתחנות השאיבה של מפעלי ים המלח נדרשו שינויים לאורך השנים בשל ירידת מפלס המים. שלוש תחנות השאיבה הראשונות (P6, P7, P8) כבר יצאו משימוש וכיום פועלת תחנת P88 הממוקמת ממזרח למצדה. השאיבה מנקודה זו תתאפשר לעוד מספר שנים ספורות. מפעלי ים המלח מתכננים כבר היום את תחנת השאיבה הבאה P9 אשר צפויה להיבנות בנקודה צפונית יותר.

מפלס ים המלח

ים המלח מצוי בגבול ישראל-ירדן והוא המקום היבשתי הנמוך בעולם ומקווה המים השני במליחותו בעולם. מפלס ים המלח (האגן הצפוני שלו) יורד בכמטר בכל שנה. ירידת מפלס המים מלווה בהתכווצות שטח המים ובתופעות לוואי כגון היווצרות בולענים, והעמקה של ערוצי הנחלים הזורמים אל ים המלח. כיל מודעת לכך שהפקת מלחי המים על ידי מפעליה תורמת גם היא לירידת המפלס באגן הצפוני. עם זאת, חשוב לציין כי ירידת מפלס המים נובעת בעיקר מהמדיניות של ממשלות ירדן, סוריה וישראל לניצול משאבי המים באגן ההיקוות של ים המלח. פעילות כיל משיבה את המים לאגן הדרומי שלחופיו שוכנים בתי המלון באזור ים המלח.

הגידול באוכלוסייה ובצריכת המים הוביל לשימוש נרחב במקורות המים הזמינים לים המלח. לפני התערבות האדם ובמשך אלפי שנים היה איזון בים. כמות המים שהתאיידו ממנו הייתה שווה לכמות המים שזרמו אליו מנחלים, משיטפונות פתע בואדיות וממעינות המנקזים מי תהום.

בחמשת העשורים האחרונים הופר האיזון הזה. כדי לעמוד בביקוש הגדל והולך למים מתוקים, בוצעו השקעות לאומיות מסיביות בפרויקטים לניצול מים, כמו הקמת סכר דגניה, בניית המוביל הארצי ומפעלים אחרים (הטיית הירמוק, תעלת הע'ור, סכירת נחל הארנון ועוד). כמויות גדולות של מים ממקורות עיליים ומי תהום הוטו כדי למלא צרכים ביתיים, חקלאיים ותעשייתיים. הסכם השלום עם ירדן גבה מחיר מים נוסף, של עשרות מיליוני מ"ק בשנה. בנוסף, ישנה ירידה בכמות המשקעים באגן ההיקוות של ים המלח. כתוצאה מכל אלה הופסקה כמעט כליל זרימת מי הירדן אל ים המלח. בסך הכול, במקום מעל 1.5 מילארד מ"ק בשנה הרי שהיום מגיעים לים כ-300 מל"מ בלבד. התוצאה היא שמפלס ים המלח יורד בכמטר בכל שנה.

עליית המפלס בבריכה 5

המינרלים מים המלח מופקים על דרך של אידיו סולרי שבמסגרתו, שוקע מלח בקרקעית אחת מבריכות האידי בסדום באתר פעילות מפעלי ים המלח מכיל דשנים. המלח השוקע יוצר שכבה על קרקעית הבריכה בגובה של כ-20 ס"מ מדי שנה. תהליך יצור חומר הגלם מחייב שמירה על נפח תמיסות קבוע בבריכה. למטרה זו מועלה דרך קבע מפלס התמיסות בבריכה בכ-20 ס"מ מדי שנה. בחוף המערבי של הבריכה הנ"ל ממוקמים בתי המלון של עין בוקק וחמי זוהר, היישוב נווה זוהר ומתקנים ותשתיות אחרים. עליית מפלס מי הבריכה מעל לגובה מסוים עלולה לגרום נזק ליסודות ולמבנים של בתי המלון הנמצאים בסמוך לשפת הבריכה, ליישוב נווה זוהר ולתשתיות אחרות המפוזרות בחוף המערבי לאורך הבריכה - הכל לפי גובה העלאת המפלס ומיקום האובייקט הרלוונטי.

ההגנות הזמניות - ההגנות הזמניות מבוצעות זה מספר שנים במסגרתן מוקמת סוללה לאורך החוף המערבי של הבריכה, מול בית המלון הרלוונטי בשילוב, כחלק מהמקומות, עם מערכת להשפלת

בריכה 6

מפעלי ים המלח פועלים לקידום הקמתה של בריכת אידוי נוספת - בריכה 6. הבריכה מתוכננת על השטח הצחיח שבין האגן הצפוני לאגן הדרומי של הים. מבחינה סביבתית, השטח מורכב ברובו מחרסיות חוואר ומלח ואינו נגיש לבעלי חיים או לאנשים. בשטח אין צמחייה כלל. עם זאת, הקמת הבריכה תביא להגברת השאיבה מים המלח ולהאצה של כ-2% בקצב ירידת מפלס הים. כמו כן, הקמת הבריכה תצריך כמויות גדולות של חומר ואדי לבניית סוללות.

להקמת הבריכה מספר יתרונות. ראשית, הקמת הבריכה תיצור רצף ימי בין האגנים, כלומר נצפות רציפה של הים. בנוסף, הקמת הבריכה תביא ליצירת מעל 100 מקומות תעסוקה נוספים ותגדיל את תשלומי המיסים והתקבולים למדינה. הקמת הבריכה גם תזיל את עלויות קציר המלח של בריכה 5 בהנחה שהחלופה שתיבחר היא חלופת קציר המלח. הבריכה צפויה להגדיל את כושר הייצור של המפעלים בכ-10%.

תכנון הבריכה ייעשה תוך בחינה מעמיקה של כל האספקטים הסביבתיים ובהתאם לתנאים שיוצבו על ידי רשויות התכנון.

בולענים

תופעת הבולענים, המיוחסת בעיקר לירידת מפלס ים המלח, הולכת ומתפשטת באזור ים המלח. מרבית הבולענים מתפתחים בסמוך לאגן הצפוני של ים המלח שבו פעילות כיל דשנים נמוכה ביותר. באזור בריכות האידיוי ובמקומות נוספים בתחומי מפעלי ים המלח נוצרו חללים מתחת לפני הקרקע. התמוטטות החללים מתחת לסוללה עלולה לגרום לפריצה של הסוללה ולאיבוד התמיסות בבריכה. כיל דשנים פועלת לאיתור חללים אלה בתחומי המפעל ולאורך הסוללות, ולסתימתם כאשר הם מתגלים.

תעלת הימים

ייצוב המפלס בגובהו ובשטחו הנוכחי מחייב הזרמה נוספת לאגן הצפוני של יותר מ-700 מלמ"ק לשנה.

בשנת 2003 החליטה ממשלת ישראל לבחון כמה חלופות לעתיד ים המלח ובהן מובל ימים מהים התיכון לים המלח, מובל ימים מים סוף לים המלח, והשבת מים שפירים באמצעות החזרת חלק ניכר ממקורות המים הטבעיים. כמו כן החליטה הממשלה לבדוק את ברירת המחדל - בהנחה שהמצב הנוכחי יימשך. בשלב מאוחר יותר יזמה ממשלת ירדן את בדיקת החלופה של מוביל הימים מים סוף לים המלח. קדם-פרויקט זה מלווה על ידי הבנק העולמי אשר הכין מסמך שמטרתו להגדיר את הבדיקות שיש לבצע לפני קבלת החלטה. את קדם-הפרויקט מובילה ועדת היגוי ובה חברים מירדן, מהרשות הפלסטינית, מישראל ומהבנק העולמי.

בשנת 2008 נבחרו 2 חברות בינלאומיות לביצוע סקר ההיתכנות של פרויקט תעלת הימים. תהליך הבדיקה אמור להסתיים בשנת 2011 והחלטה חיובית בעניין הפרויקט מצריכה את אישור כל המדינות החברות (ישראל, ירדן והרשות הפלסטינית).

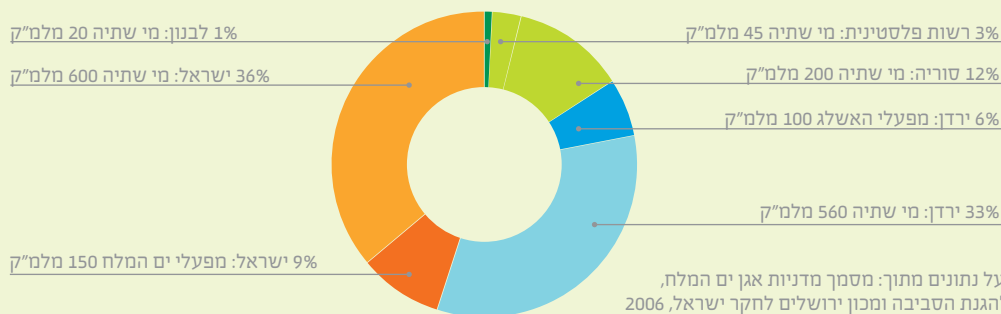
הזרמת מים מהים התיכון או מים סוף תשפיע על הרכב המים בים המלח ועל רמת האידיוי ולפיכך על כמות חומר הגלם שאותה ניתן יהיה לייצר בבריכות האידיוי של מפעלי ים המלח.

הזרמת מים מהים התיכון או מים סוף עלולה לגרום לשיכוב בים, שכבת מים "קלים" ודלים יותר במינרלים בחלק העליון של הים, להיווצרות גבס ולהתפתחות מיקרו אורגניזמים.

עוצמת ההשפעה תלויה בכמה מרכיבים כגון נקודת הכניסה לים המלח, סוג המים שיוזרמו, הכמות השנתית, מפלס הים העתידי, מהירות שקיעת הגבס והיווצרות מיקרו אורגניזמים. היום, בטרם נבדקו השפעות אלה באופן מדעי ובטרם התקבלו החלטות תכנוניות, יש קושי לקבוע את השפעת תעלת הימים על הייצור בבריכות האידיוי וכן את ההשפעות הסביבתיות האחרות באזור ים המלח.

במקביל לפרויקט אותו מוביל הבנק העולמי ישנו פרויקט שעל פי פרסומים שונים מקודם על ידי ממלכת ירדן. על פי הדיווחים בכוננת ירדן להקים מתקן התפלה באזור עקבה כשאת מי הרכז יזרמו לים המלח. גם אם מדובר בכמויות קטנות יחסית עדיין יכולות להיות לפרויקט זה השפעות על הים ועקב כך גם על פעילות מפעלי ים המלח.

כ-1,657 מיליון מטר מעוקב של מים נגרעים מים המלח בשנה, מתוכם:

*מבוסס על נתונים מתוך: מסמך מדיניות אגן ים המלח, המשרד להגנת הסביבה ומכון ירושלים לחקר ישראל, 2006